

Posudek oponentky
na diplomovou práci Terezy Dvořákové

na téma:

Uplatňování pohledávek v insolvenčním řízení

Autorka předložila k posouzení diplomovou práci na shora uvedené téma o deklarovaném rozsahu 159 631 znaků. Práce obsahuje všechny náležitosti a přílohy formálního rázu. Záznam o posouzení míry shody s jinými texty je k dispozici v informačním systému.

I.

K volbě tématu:

Autorka zvolila jako diplomový úkol relativně široké a komplexní téma, které je v praxi velmi často užíváno. Náročnost tématu spočívá v jeho relativní obsáhlosti. Dobré zpracování tématu vyžaduje výbornou orientaci v celém insolvenčním právu a vyžaduje znalosti práva hmotného. Výklad některých institutů dotváří navíc judikatorní praxe a tak je předpokladem dobrého zpracování tématu i znalost poměrně obsáhlého souboru judikatury. Do jaké míry se autorka s nároky tématu vypořádala bude obsahem níže uvedeného hodnocení.

II.

K systematickému rozvržení textu:

Předložená práce má vhodně zvolené vnitřní uspořádání textu. Od obecných otázek postupuje autorka ke konkrétním otázkám zkoumané problematiky.

Nejprve jsou připomenuty základní charakteristiky insolvenčního řízení. Další část práce je již věnována vlastnímu tématu, tj. všem způsobům uplatňování pohledávek v insolvenčním řízení (a je rozsahem největší).

Autorka nad rámec zadání připojuje výklady o vlivu evropského práva na insolvenční řízení a nakonec autorka hodnotí postavení věřitele v insolvenčním řízení s důrazem na oddlužení (v nadpisu této partie by bylo bývalo vhodnější zvolit jiný výraz pro zaměření než detail).

III.

K vlastnímu zpracování diplomového úkolu:

Předložená diplomová práce je velmi zdařilým zpracováním diplomového zadání a autorka prokázala schopnost jeho samostatného zpracování.

Již počáteční partie práce jsou zasvěceným výkladem vývoje právní úpravy insolvenčního práva (když autorka zasvěceně připomíná hlavní důvod a objekt změn).

Stejně tak jsou na odpovídající odborné úrovni zpracovány účel a fáze insolvenčního řízení a způsoby řešení úpadku. Zde je mj. třeba ocenit autorčin výklad pojmu *úpadek*, který činí na základě dobré znalosti judikatorních postojů.

Stěžejní partii hodnocené práce představuje její druhá část, která se podrobně věnuje formám uplatňování pohledávek v insolvenčním řízení, resp. přihlašování pohledávek v insolvenčním řízení, jiným způsobům uplatňování pohledávek a výkladu o pohledávkách vyloučených z uspokojení. I zde začíná autorka své výklady zasvěceným výkladem k typologii pohledávek (opět na základě dobré znalosti rozhodnutí Nejvyššího soudu) a s ní spojeným účastenstvím věřitele v insolvenčním řízení. Výklady o přihlašování pohledávek autorka správně spojuje rovněž s účinky přihlášení na běh promlčecích a prekluzivních smluv. Do praktických důsledků zejména pro věřitele je autorkou promyšlen i dopad pochybení insolvenčního soudu ohledně identifikace dlužníka. V této otázce se autorka vyslovuje pro výslovnou právní úpravu (a v dalších partiích i formuluje příslušný návrh), ačkoli zde již byl vysloven názor Nejvyššího soudu ČR. Postup soudu ve vztahu k evropským věřitelům je autorkou rovněž zmíněn a podrobněji pak rozveden v samostatné kapitole práce.

Ocenit je třeba i autorčin erudovaný výklad ohledně lhůty k přihlášení pohledávky, včetně hodnocení změn platného práva, resp. též k otázce event. prominutí zmeškání lhůty věřitelem a (procesní) povahy této lhůty. Podobně hodnotím i výklad ohledně tzv. štěpení pohledávky, vad přihlášky nebo uveřejňování IČ dlužníka soudem. V rámci ústní obhajoby by měla autorka doplnit svůj postoj k postupu insolvenčních správců, který je popsán na s. 22 práce.

Další partie práce se stejnou metodou a zasvěceně věnuje režimu uplatňování pohledávek na základě § 168 a 169 IZ, resp. pohledávkám vyloučeným z uspokojování (a i zde autorka doplňuje autorka výklady k diskusním otázkám povahy a osudu těchto pohledávek i na základě judikatury). V kapitole, která se věnuje vlivu evropského práva insolvenční řízení autorka prokazuje rovněž výbornou orientaci v materii, a to jak ohledně aktuálního stavu práva, tak i praktických interpretačních obtíží.

Čtvrtá kapitola práce se snaží o abstrakci vyjádřených problémů a postojů. Autorka správně zdůrazňuje význam aktivity věřitelů pro úspěch řízení, ale současně připomíná racionální důvody apatie a rezignaci na základní zásady soukromého, resp. závazkového práva. Kriticky komentuje nedostupnost dat, která by umožnila seriózní hodnocení efektivity zejména sanačních způsobů řešení úpadku.

Práce vychází z obsáhlého souboru zdrojů, včetně judikatury, s nimiž autorka řádně pracuje. Práce je psaná odborným a kultivovaným jazykem.

Závěr:

Předložená diplomová práce plně splňuje požadavky kladené na tento druh prací, a to jak rozsahem, tak i způsobem zpracování.

Práci proto: d o p o r u č u j i k ústní obhajobě.

V jejím rámci nechť se autorka vysloví k otázce odpovědnosti za chybné označení dlužníka soudem.

V Praze 10.5.2021

Prof. JUDr. Alena Macková, Ph.D.